

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VIII, No. 20

JAFFNA, FEBRUARY 1, 1970

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

COMMENTARY

STATUS OF TEACHERS

Mr. S. Handy-Perinbanayagam addressing a teachers' rally recently (see *Cooperator* of 1-1-70) asserted in unequivocal language that teachers have reason to be disgruntled. He referred to a serious situation endemic in the academic world and declared: "Today Education is a nightmare. The extent of horror of the nightmare varies from country to country".

Mr. Rene Maheu, Director-General of UNESCO, addressing the opening session of an Inter-Governmental Conference at UNESCO Headquarters a few years ago, welcomed the adoption of an international standard on the status of teachers in view of the growing importance of education in a rapidly changing world. He observed, "Modern education is too complex a social function and intellectual process for the necessary decisions to be made solely by politicians, government departments and theorists to the exclusion of the practising teachers, for whom it is their trade and life". The conference in turn resolved to set up an "International Instrument" defining the status of teachers.

Any educational system depends to a large extent upon the teachers. Whatever the aims may be, the essence of education is determined primarily by the teacher. A good educational system should not only ensure an adequate supply of the right kind of persons to the teaching profession, but should also assure them a status commensurate with their work and responsibilities.

Today in many countries teachers find themselves on the lower rungs of the professional ladder. What is urgently needed is a re-appraisal of the status of the teacher in contemporary society. It is tragic that the function of the teacher is often misunderstood. Even as early as the eighteenth century, William Cowper, the English poet labelled the teachers as "public hackneys in the schooling trade". Bernard Shaw later added "those who can't teach". In the midst of such cat-calls and castigations teachers have been suffering from a handicap which is almost insurmountable.

It is a paradox in education that the scarcest resource used in the greatest quantity is ability. In Great Britain in 1961 there were over 380,000 teachers. In U.S.A. there were nearly 1,500,000 teachers. Thus even in absolute terms education is a big industry. But in terms of its demands for highly trained personnel it is the largest single occupation, according to John Vaizey. (He says of Britain that by 1970 she will have an army of 450,000 teachers, and by 1980, 550,000 teachers). Yet only a few countries have witnessed an upward and rational shift in the level of qualifications and salaries of teachers.

Another pre-requisite of teacher status is freedom in education, which can be won and preserved only at the cost of eternal vigilance. According to Sir Percy Nunn, what is needed is a doctrine that re-asserts the importance of the individual and safeguards his indefeasible rights. Such a doctrine must be the basis of a stable and sound educational policy. Nothing good penetrates the human world except in and through the free activities of individual men and women, and educational practice must be shaped in accordance with that truth. Educational efforts must secure for everyone the conditions under which individuality is most completely developed. He asserted, "Freedom is the condition of all the higher goods. Apart from it duty has no meaning, self-sacrifice no value, authority no sanction".

The key-note of Buddhist educational philosophy is the concept of freedom which could have cost the Master his life had he lived in Greece. The assertion and vindication of human freedom was the main task of Neo-Thomism too which bemoaned the neglect of humanism and emphasised that the work of education is a work of love, a creation of being, a making of immortality. Even existentialism was a defence of man's freedom and an affirmation of his responsibility.

According to Dr. W. H. Kilpatrick two principles go to ensure freedom in education—*respect for individuals as persons and persons as individuals*. It was Vinoba Bhave who pleaded that teachers as promoters of learning should be even more independent than judges. In England teachers have won and preserved their status in such manner that Minister Tomlinson was once obliged to remark, "I would never dare to issue a circular without the approval of the N.U.T." For teachers to be able to measure up to the heavy demands of contemporary society, they must not only secure their status, but must continually rethink their vocation.

Jaffna Industrial Estate : Highly Significant Step—Philip

The Jaffna Industrial Estate is a highly significant step taken by the Government towards industrialisation of the country by providing incentives to develop industries in the provinces, stated Mr. Philip Gunewardene, Minister of Industries and Fisheries, inaugurating work on the Jaffna Industrial Estate at Atchuvvely.

Mr. Gunewardene went on to say that the Government which was serving the people without discrimination had despite various difficulties succeeded in setting up that industrial estate. Agriculture alone could not sustain Ceylon. Every year the Government was called upon to feed more mouths and find jobs for thousands of educated people. Such problems had forced the Government to turn to other avenues—hence the policy of industrialisation. During the past 3 or 4 years, he said, industrial expansion in the country had been somewhat rapid and satisfactory but the rate of advance was not adequate to keep pace with the rest of the world.

Multipurpose Coops Serve Villagers

Multipurpose cooperative societies were set up in 1956 in order to help the villagers. I am happy to see that they have fulfilled their aims within such a short time stated Mr. Philip Gunewardene, Minister of Industries and Fisheries, after declaring open the powerloom unit at the Vali West M. P. C. S. Union. Mr. V. Rajasunderam presided.

He went on to say that a multipurpose cooperative is essential in every village to serve the economic and cultural needs of the people. He stressed that other organisations could not serve the people so effectively.

He pointed out that at the moment there are 6000 multipurpose coops throughout Ceylon. The Government was planning to set up 14000 multipurpose societies.

He deplored the fact that the majority of multipurpose societies were confining themselves to trading activities instead of venturing into the sphere of production.

Referring to the Kallundai Saltern run by the Union, Mr. Gunewardene said he had instructed the Salt Corporation to report on the Scheme. Once the report was submitted, he would take steps to help the development of the saltern.

Mr. A. Amirthalingam, M.P. for Vaddukodai and Mr. V. Tharmalingam, M.P. for Uduvil also spoke.

The Powerloom factory has been set up at a cost of Rs. 9½ lakhs. At present the unit employs 75 people, and turns out synthetic rayon textiles.

Mr. Gunewardene said that with a view to help industrial expansion and large and small-scale industrialists, the Industrial Development Board was set up and it was now doing immense service to local industry. Experience had shown that, given the opportunities and encouragement, local industrialists and workers could produce articles as good as those produced in other industrially advanced countries.

Preaching socialism from platforms, he declared, would not solve the economic problems of the people. That was why he was now engaged in the task of delivering the goods to the people. Only if the needs of the people were satisfied and goods made available in plenty could the masses be taken along the correct path to socialism. India was moving towards that end. Ceylon

was now in a transitional stage and to achieve that goal our economy should be strengthened and the needs of the people should be satisfied.

The Deputy Speaker of the House of Representatives Mr. M. Sivasithamparam, Mr. S. Kathiravetpillai, M.P. for Koppay and Mr. F. C. Pietersz, G.A. Jaffna, also spoke.

NEERVELY NORTH MPCs

The Neervely North MPCs made a net profit of Rs. 4994/30 last year, states the 11th Annual Report of the Society.

The Society made a profit of Rs. 4037/32 on onions. The textile section brought in a profit of Rs. 438/81, insecticides Rs. 343/56 and fertilisers Rs. 54/46.

MATHIBALASINGHAM MEMORIAL BUILDING FUND

TARGET—ONE LAKH

Total Amount Subscribed as on 28-1-70 Rs. 19,100-00

Total Amount received by Treasurer up to 28-1-70

Rs. 7,763-00
7,195-00

Paid up balance B/F as on 26-11-69

Amount received from 26-11-69—28-1-70:—

S. Balasundaram	..	10-00
Alaveddy MPCs	..	10-00
Puttur MPCs	..	300-00
Thirunelvely MPCs	..	100-00
S. Navaratnam	..	50-00
K. Ramachandran	..	10-00
M. Chinniah	..	2-00
K. Sivasubramaniam	..	5-00
S. Vijayasundaram	..	2-00
S. E. Kurukkal	..	2-00
E. Kathirgamathamby	..	2-00
S. Rajaratnam	..	2-00
S. Thirunavukkarasu	..	2-00
S. Kumaraswamy	..	2-00
K. Sathianathan	..	5-00
K. Sivanesan	..	2-00
S. Sundaralingam	..	2-00
K. Sivaloganathan	..	2-00
V. Sinnathurai	..	2-00
S. Thurairajah	..	2-00
K. Govindasamy	..	2-00
T. Seevaratnam	..	10-00
S. Selvarajah	..	5-00
S. Sethumathava Iyer	..	2-00
S. Ratnasabapathy	..	10-00
M. Nadarajah	..	5-00
S. Thirunavukkarasu	..	10-00
Pungudutivu East MPCs	..	10-00
		568-00
	Total	7,763-00

Names of those who have completed their payments:—

D. Sellakandu .. 100-00

Donations may be sent to the
'Hony. Treasurer',

'Mathibalasingham Memorial Building Fund',
111/9, Beach Road,
Jaffna, 31-1-70. K. Paramothayan,
Hony. Treasurer.

IN THIS ISSUE

	PAGE
Modernisation of Manures Baldeo Sahai	2
Agricultural Development In Ceylon S. Selvanayagam	3

MODERNISATION OF MANURES

That the ancient Indians were as well aware of the use of manure in agricultural operations as the modern agricultural scientists can be seen from the reference in *Rigveda*, *Brihat Samhita*, *Agni Purana*, *Arthashastra*, etc. In fact even today the traditional fertilizers are used as widely as the chemical fertilizers. What is needed for self-sufficiency in plant nutrients within a short time is a judicious combination of the traditional fertilizers and the chemical fertilizers.

We reproduce this article as it is relevant to Ceylon too.

In an age of growing popularity of chemical fertilizers, we are likely to overlook the fact that the importance and utility of manures had been appreciated by the Indian agricultural experts and farmers from the earliest times. Even today it would be advisable if, along with extensive use of chemical fertilizers, we occasionally apply well-prepared, traditional manures to our fields. May be the ancients were not aware of the modern *mantra* of N-P-K (nitrogen, phosphorus and potassium) but they were certainly well conversant with a vast variety of manures. They also knew what was good for which crop and at what particular time a specific manure was to be applied. India being a predom-

derstood their fertilizing properties.

That the farm yard manure contains nitrogen, phosphoric acid and potash is a modern discovery. But the ancients knew that nitrogen compounds were the chief fertilising elements in manure, and nitrogen was inevitably lost in movement to a certain extent. To minimise the loss of ammonia they stored manures in underground dung-heaps. Parashar directed that the dung-heap should be kept undisturbed up to the month of *Magha*, i.e., for ten months of the year. The advice is also important because the manure as it decomposes under the earth increases stocks of humus. When this manure is scattered over the field, it is comparatively rich in humus and contributes greatly to the fertility of the soil. Such information about manuring was perhaps garnered slowly and steadily over many years as a result of extensive accurate observations.

There are many writers who have given a detailed account of the preparation and use of manures. In the *Brihat Samhita*, Varahamihira points out: "to promote inflorescence and fructification, a mixture of one *adhaka* (64 palas) of sesame, 2 *adhakas* of excreta of goats or sheep, one *prastha* (16 palas) of barley powder, one *tola* of beef thrown into one *drona* (256 palas) of water and standing over for seven nights should be poured round the roots of the plant".

By BALDEO SAHAI

inantly agricultural country and a majority of her people being agriculturists, the early Indians dealt with the subject in a comprehensive manner. They have not only indicated various types of manures for different crops, but have also explained at length how the seeds should be sown. Perhaps they were aware of the rotation of crops as well. Several writers have indicated that a particular crop should be sown in a field from which a specific crop has been harvested earlier. These authors do not seem to have any inhibitions in the manner of using any article as manure and even beef, pork and venison have been mentioned in the preparation of manures.

Early References

Their observations on winds, rain, stars, seasons and even the behaviour of certain animals and birds to serve as indications for various agricultural processes have passed into our folklore. The tradition has continued in modern times and there are many poets whose terse verses indicating the arrival of the monsoons, or the appropriate time for sowing and manuring, etc., serve the farmer very well.

References to various types of manures occur as early as at the time of the *Rigveda*. From ancient works it appears that the Indians used bones, flesh of animals, fish-washings, vegetable and animal products, etc., as manure. It is difficult to say if they knew the exact chemical composition of various types of manures they used, but obviously they un-

How to Sow Seed

Varahamihira also describes the method for treating the seeds before sowing. The seeds, he says, should be greased with ghee in the palm and put under milk the night over. Next morning the seeds should be taken out and separated one by one with greased fingers. After repeating this process for ten successive days, the seeds should be carefully rubbed with cow-dung and steamed in a vessel containing pork and venison. Then the seeds should be thrown with flesh and lard mentioned above in a soil where previously sesame was sown and dug up.

According to the *Agni Purana*, "a tree is laden with flowers and fruits by manuring the soil with powdered barley, sesame and the offal matter of a goat mixed together and soaked in washings of beef for seven consecutive nights. A good growth of trees is secured by sprinkling them with the washings of fish". Another writer, Khana, advises the cultivators: "for a vigorous growth of bamboo, an infusion of powdered paddy to its roots; for the growth of arum, ash and for that of coconuts, salt".

Kautilya's *Arthashastra* suggests that "the seeds of grain are to be exposed to mist and heat for seven nights; the seeds of Kosi such as Mudga, Masa, etc., are treated similarly for three nights; the shoots of sugar-cane and the like are plastered at the cut end with a mixture of honey, clarified butter, the fat of hogs and cowdung; the bulbous roots with honey and clarified but-

ter; cotton-seeds with cowdung; and water pits at the root of trees are to be burnt and manured with bones and cowdung at proper seasons. The sprouts of seeds when grown are to be manured with a fresh haul of very small fish and irrigated with the milk of *snuhi* (*Euphorbia antiquorum*)".

Sukracharyya has also given a number of useful recipes to the farmers to ensure good crops. The plants, he says, should be nourished "by stools of goats, sheep, cows, water as well as meat". Growth of trees can also be helped by the application of fish-washings. He further points out that dungs of goats and sheep, *yava*, *tila*, beef and water should be kept together undisturbed for seven nights. "The application of this water very much encourages the growth of flowers and fruits of all trees". It is obvious that these materials contain nitrogen and phosphorus which are essential for the nutrition of plants.

Different Manures

Some authorities have prescribed different types of manures for the florescence and fruition of particular trees. A pomegranate tree, for example, after besmearing the trunk with *Saphari* fish and powders of *triphal* (Harar, Bahera and Amla), should have an application of powders of *triphal* and mango paste to its roots. It should also be fumigated with frankincense. The fruit of such a tree, says the authority, is sure to be as large as the palmyra fruit.

The same authority says that if one waters a fruitful *Kadamba* or *Nagakesara* tree with the compound of liquid made up of curd, fermented rice water, plum, sesamum, menthi, kunapa water, rice-wine and wine prepared from sugar and milk, they are sure to bear innumerable fragrant flowers. "All creepers are bent down under the weight of their fruits when their roots are pierced with the stings of scorpion and fumigated with clarified butter and watered with the fats of mice and pig".

It is not known in what period and for how long such elaborate concoctions were being prepared to feed the plants. Nor is it possible to find out whether some plants did slack their thirst with wines, milk, scented water and other liquids. Among the organic fertilizers that have come in vogue in our knowledge are concentrated materials, like oil-cakes, bone-meal, urine, blood, green manure and compost. These are relatively bulky materials which are added mainly to improve the physical condition of soil, replenish and keep its humus status, maintain optimum conditions for the activities of soil micro-organisms and make good a small part of the plant nutrients removed by crops or otherwise lost by leaching and soil erosion.

Traditional Fertiliser

Good quality farmyard manure is perhaps the most valuable organic matter being applied to the soil in recent times. It consists of a mixture of cattle dung, bedding used in the stable if any, and remnants of straw and plant stalks to the cattle. Though its crop-in-

creasing value has been recognised from time immemorial, more than 50 per cent of the cattle dung produced in the country today is utilized as fuel and thus lost to agriculture.

The traditional method of preparing and storing the farmyard manure is generally faulty. The cattle dung together with stable waste and house sweepings is first collected in the open backyard. When a cartload has been accumulated, it is removed to another heap or an uncovered pit in a common plot outside the village. The loose heaps lie exposed to sun so that the raw organic matter dries up quickly and does not rot properly. Here we may recall the advice of Parashar not to disturb the manure pit for a few months as that would cause evaporation of ammonia and loss of nitrogenous content.

Chemical Fertilisers

In spite of our best efforts, however, it is not possible to meet the requirements of our plant nutrients from organic manure alone. It is estimated that different agricultural crops in India remove about 3 million tonnes of nitrogen, 1.5 million tonnes of phosphoric acid and 3.5 million tonnes of potash.

The present production capacity of nitrogenous fertilizers in the country is only of the order of 2.3 million tonnes as against the five year plan period requirement of 3.7 million tonnes in the form of nitrogen alone. It is, therefore, obvious that whatever and howsoever serious efforts we may make to increase the quantity of organic manure, it could not be possible for the country to put back into the soil what it takes away every year.

Of the total production of chemical fertilizers at present in the country, the various units of the Fertilizer Corporation of India (FCI) are producing almost half of the quantity. On the basis of naphtha, natural gas, coal and water as feedstocks, the FCI is producing over 4 lakh tonnes of nitrogen and 45,000 tonnes of P_2O_5 . The FCI units are manufacturing ammonium sulphate, (20.5 per cent nitrogen) ammonium sulphate nitrate (26 per cent nitrogen), and urea (46 per cent nitrogen). Some of the units also produce nitrophosphate with 12.9 per cent nitrogenous content, and 12.9 per cent of P_2O_5 .

The FCI units are spread

out in various parts of the country to facilitate marketing and reduce transportation charges in reaching the farm. The units are at Sindri in Bihar, Nangal in Punjab, Trombay in Maharashtra, Gorakhpur in Uttar Pradesh, and Namrup in Assam. Two units, at Barauni in Bihar and Durgapur in West Bengal, are under construction and will go into production shortly.

The Fertilizer Corporation of India is the largest fully government owned fertilizer manufacturing organisation in the country, although there are a few other fertilizer factories also in the public sector. In addition there are as many as seven fertilizer plants in the private sector. These plants which have already been approved have a capacity of 1.1 million tonnes of fertilizers.

Self-Sufficiency

The country is keen on achieving self-sufficiency in the requirements of chemical fertilizers by the end of the fourth five year plan period. For the best utilization of chemical fertilizers, it is necessary that the fields and farms must be assured of adequate water supply. As the application of fertilizer leads to extensive growth and the number of plants per acre is multiplied many times, there is likely to be a greater danger for the growth of microbes and pests. It is, therefore, advisable that wherever chemical fertilizers are used in abundance, suitable anti-pest measures must be adopted simultaneously to keep away the pests.

In our enthusiasm to modernise manures we need not give a good-bye to our age-old methods of manuring the fields. May be, we are not able to feed our fields with elaborate concoctions of flesh and wines, but it would always be better to alternate occasionally the application of chemical fertilizers with the age-old organic manures. That way we are sure to achieve the best results and at the same time reduce the pressure on chemical fertilizers. With a judicious combination of old and new we are sure to achieve self-sufficiency in plant nutrients within a shorter time. And we cannot afford to delay the process. It is only by achieving self-sufficiency in the requirement of plant nutrients that we can attain self-sufficiency in our requirements of food-grains.

—Khadi Gramodyog

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

Agricultural Development In Ceylon

(Continued from our last Issue)

In Ceylon the extension work has been organised from the district level to the village level, the experience in the new colonies reveals that the village level officers are overburdened with all kinds of duties. Consequently there are officers who are concerned with all kinds of matters other than extension work.

4 The following statistics show the relative expansion in paddy production in recent years:

	Acreage, Production and Yield of Paddy							
	Average							
	1954-56	1959	1961	1962	1963	1964	1967	
Acreage (1000 acres)	1,280	1,330	1,472	1,536	1,562	1,585		
Under irrigation	673	720	862		934	940		
Major schemes	(362)	(395)	(473)		(508)	(516)		
Minor schemes	(311)	(325)	(389)		(424)	(424)		
Rainfed	607	610	610		628	645		
Production (mill. bushels)	31.4	36.5	43.2	48.1	49.2	50.4	54.96	
Yield per acre (bush.)	31.1	35.0	36.2	37.9	37.9	38.6	41.43	

Source: Statistical Abstracts of Ceylon.

The number of staff at the district, divisional and village levels is also inadequate to cope with the present drive for increased production. The technical efficiency of the officers attached to the extension service is also known to be poor. Many of these officers have not had adequate qualifications or training. Some officers, although they had been through the 'prescribed course' of training, lack enthusiasm, drive and aptitude required for this type of work.⁴ Field investigations conducted in the three districts of eastern province in the recent months revealed that the extension work in the region has been rather inadequately handled. There are several villages in this region which have not had the benefit of effective extension work. During the field survey the author came across a number of cultivators in villages such as Thumpalakamam and Toppur in the Trincomalee district who had no experience in fertiliser use.⁵ The

5 A personal communication from an administrative officer in charge of matters relating to agricultural production at divisional level in the dry zone revealed the following picture. According to him, the Agricultural Instructor in charge of the division was often not available in the station and he was the least interested in agricultural production. Out of the five food production overseers at village level three were beyond the 'working age' and hence contributed very little to extension work. Of the remaining two, one was deeply involved in a domestic problem and was never available for field work. Only one young overseer showed sufficient en-

By S. SELVANAYAGAM, B.A. (Cey.), M.A. (Lond.)
Lecturer in Geography, University of Ceylon

thusiasm and was willing to contribute his share to production work. The technical efficiency of these officers was considered to be very low. The same administrative officer felt that a very much similar situation prevailed in most divisions in Ceylon.

6 When questioned, they started extolling about the enormous natural fertility of the soils in these villages. They were of opinion that these soils, being rich in plant nutrients, required no fertilizers. But the per acre yields of paddy were about the average, and in some instances, were less than the average.

non-use of fertilizer does not necessarily mean the lack of knowledge in the new techniques. There may be reasons such as the non-availability of fertilizers or credit facilities. However, from field evidence it is apparent that a substantial proportion of the peasants are now using the prescribed fertilizers but the quantities used are little less than the recommended amounts.⁷ Experience shows that the recommended quantities are adequate in view of the frequent shortage of irrigation water. Increased quantities of fertilizers cannot be used without assured supplies of irrigation water in both seasons. Owing to inadequate supplies of irrigation water only restricted amounts of fertilizers are used in the yala season. The recommended amounts are also within the credit means of the peasant farmers.⁸

7 The recommended quantities for the dry zone soils are roughly 2 cwt. sulphate of ammonia or 1 cwt. urea 1 cwt. super phosphate or rock phosphate and $\frac{1}{2}$ cwt. muriate of potash per acre. For the dry zone soils both sulphate of ammonia and urea are recommended as suitable nitrogenous fertilizers. Urea is generally used in the Batticaloa-Amparai districts, while in the other parts sulphate of ammonia is used. The recommended quantities are usually supplied through the cooperatives at an approximate cost of Rs. 78 per acre. Field evidence shows that the large majority of the farmers are using approximately 1 cwt. sulphate of ammonia or $\frac{1}{2}$ cwt. urea, 1 cwt. rock phosphate and $\frac{1}{2}$ cwt. muriate of potash per acre.

8 The recently suggested 5 cwt. per acre amount will not only be a burden (at correct prices) to the cultivators, but application will also be difficult in areas without water supplies. Experience in the field shows that the cultivators are often very reluctant to make use of the available credit facilities for agricultural purposes because of the insecure nature of cultivation. For the recent suggestion, see R. Schickele, 'Strategy for agricultural development', *The Journal of the National Agricultural Society of Ceylon*, Vol. 5, 1968, p. 24. Also see D. V. W. Abeygunawardene (ed), *Research and Production of Rice in Ceylon*.

Tractor ploughing is gradually replacing the wooden plough especially in the new colonies of the dry zone. Only the lowlying paddy tracts in the east coast and in certain other parts which often become susceptible to flooding are puddled. Tractors are usually hired from private owners at exorbitant rates.⁹ There is also difficulty in obtaining the tractors for ploughing at the right time. The problem appears to be serious in the Batticaloa-Amparai districts which constitute the rice bowl of the dry zone. The condition is slightly better in the Northern and North Central provinces. In view of the problem the government should organize more tractor pools and make available tractors at reasonable rates and at the right time of cultivation. Even the cooperatives can contribute effectively in this matter.¹⁰ Measures such as this would prevent the ordinary peasant cultivators from being fleeced by the *podiyar* type farmers especially in the eastern districts of Ceylon.

9 The rates for ploughing have increased steeply after the introduction of the FEBC. It is said that the expenses on the maintenance of tractors and on new spare parts have increased under the FEBC scheme. The additional expenses are ultimately transferred to the cultivators who use the tractors. Government tractor pools are available only in one or two places, and the services rendered by those pools are negligible.

10 At the Kantalai colonization scheme the cooperative tractor provided last year was made available at the last moment. Besides, the tractor soon became unusable due to repairs. This seems to have caused annoyance and distrust among the cultivators on cooperative tractor service.

Selected seed varieties are widely used in the dry zone. The Ceylon hybrid H₄ (4 months variety) has almost become the standard seed paddy used by farmers. In the Batticaloa-Amparai country H₄ is used during both the maha and yala seasons, while in the Trincomalee district and in a few other areas H₄ is used in the maha season and *pachchaiperumal* (3 months variety) in the yala season; the latter is chosen for its shortness of the growing period which suits the deficiency in irrigation water. Because of the high yielding quality and adaptability H₄ is preferred to other varieties by the large majority of the cultivators. H₇ is also cultivated in certain areas. A small number in the eastern province also cultivated on restricted acreages the new IR₈. This is a high yielding variety, and its yields have not been disappointing. It is likely that IR₈ will catch up with time provided the right technology and management practices are adopted. These certified seed varieties possess the approved minimum standards of seed quality, and the cultivators are normally expected to get a new supply of certified seed for use once in every three years. This is necessary to prevent the deterioration of the seed paddy due to admixture with other local varieties and weeds. But in practice it appears that few farmers seem to follow this advice. Besides the present supply of certified seed paddy is inadequate to meet the requirements of farmers, who often complain that it is hard to obtain good certified seed paddy even for purposes of seed renewal. As such it is important that while inducing the peasant cultivators to adopt the practice of seed renewal once in every three years, the government should at the same time make available the required amount of certified seed paddy.

There is also effective control of weeds, pests and diseases. The peasants in the dry zone are familiar with a variety of agro-chemicals (weedicides and pesticides). The cultivators obtain these agro-chemicals from the cooperatives on credit as well as from private dealers.

The author's field experience in the dry zone revealed that there has been a tremendous advance in the application of improved techniques, especially in the last two years. To make this a more effective and dynamic process, the shortcomings in the extension service work and particularly the lack of coordination between departments which handle agricultural work, have to be remedied.

With a view to intensify the extension service facilities and to generate sufficient momentum in agricultural production the government has now adopted the 'package programme'.¹¹ The intention is to concentrate on selected areas by making available through integrated programme all the necessary inputs and finance in order to increase productivity. This pro-

11 In India an Intensive District Programme, popularly known as the 'package deal' was initiated in 1960. The origin of the package plan was a recommendation by the Ford Foundation Team on Agricultural Production that agricultural development programme should be intensified in selected areas, and in October 1959 the Indian government prepared a draft scheme, the main object of which is to demonstrate over a period of five years the feasibility of increasing agricultural production considerably in areas where optimum potential for agricultural production exists. The programme was initially launched on a limited scale with the agricultural season of 1960-61 in seven districts in the States of Punjab, Bihar, Rajasthan, Uttar Pradesh, Madhya Pradesh, Andhra Pradesh and Madras.

gramme was first experimentally tried out at the Elahera colonization scheme during maha 1967-68, and was later extended to nine other colonization schemes in the dry zone covering a total allotments of 12,370 with 37,775 acres of paddy land.¹² It is too early to forecast the results of this integrated programme, but occasional field checks by the author showed that it has not generated sufficient enthusiasm in spite of the fact that the government has channelled much capital, equipment and men into these 'special project areas'.¹³

(To be Continued)

Economic Revolution On

The economic revolution is now on in Ceylon.

So said Mr. Philip Gunewardene, Minister of Industries and Fisheries at a conference at the Jaffna Secretariat, presided over by Mr. F. C. Pietersz, G. A. Jaffna.

He pointed out that agricultural development alone is not sufficient to take the country along the path of economic prosperity. That's why, he said, the Government is giving top priority to industrial development too.

Expressing his pleasure at the industrial development that had taken place in the North during the past few years, Mr. Gunewardene said that the quality of the cement produced at the K. K. S. factory was on par with the world's best. More such factories should come up. Only then could the full benefits of industrialisation be realised. He appealed to the people in the North to join hands with the rest of the country in the march forward to make Ceylon a happy place to live in.

Mr. M. Sivasithamparam, M. P. proposing a vote of thanks, stressed the need for a Palmyra Research Institute for Jaffna.

COMMITTEE SHOULD SCRUTINISE FINANCES

Speaking at the 10th annual general meeting of the Pandaterruppu MPCS Union, Mr. M. Ganapathipillai, Hony. Treasurer NDCF, advised the Committee to scrutinise the monthly trial balances which reflect the union's financial position, and take necessary action to strengthen the Union. He also suggested that general meetings be held once in three months so that the members could become aware of the union's true position.

Mr. V. Canakasabai ACCD (Development) lauded the Union's efforts to forge ahead.

Messrs. S. Navaratnarajah and A. K. Ambalavanar were elected to fill the vacancies in the Committee.

The Union has made a net profit of Rs. 18,380/73 cts.

Success Due To Leadership

The success of the Karainagar Ganesan Coop Stores Society is due to excellent leadership, said Mr. M. Ganapathipillai, Hony. Treasurer NDCF, speaking at the 26th annual general meeting of the Society. Mr. V. Subramaniam J. P. presided.

Speaking further, he explained the part members should play in developing the society and the role of the employees.

Mr. S. S. Coomaraswamy also spoke.

The following were chosen office-bearers: Messrs. V. Subramaniam (President), S. Cathiravelu (Vice-President), A. Subramaniam (Secretary) and C. K. Arunasalam (Treasurer).

The following were elected to the Committee: Messrs. S. Thillaiampalam, S. Murugesu, C. Arulappillai, S. P. Nadarajah and S. Nalliah.

'INSTRUMENTS' & 'DOCUMENTS'

1969 Present: Wijayatilake, J. ELUVAITHEEVU NORTH COOPERATIVE CREDIT SOCIETY, Appellant, and M. NALLALINGAM, (Chief Clerk, Court of Requests, Kayts), Respondent S. C. 94/67—C.R. Kayts, 8708.

Registered cooperative society—Dispute touching its business—Reference to arbitrator—Arbitrator's award & other proceedings—Exemption from stamp duties—Cooperative Societies Ordinance (Cap. 124), ss. 33, 53 (1)—Cooperative Societies Rules of 1950, Rule 38—Stamp Ordinance (Cap. 247), ss. 2, 4, 8 (1), 8 (2), 39 (1), 41, 53, Exemption F (2) at p. 755.

Where, after a dispute between a registered cooperative society and some of its members is referred to an arbitrator, the award of the arbitrator is made a Rule of Court in accordance with Rule 38 (13) of the Cooperative Societies Rules of 1950, the award and other proceedings are "instruments" within the meaning of section 33 of the Cooperative Societies Ordinance and, therefore, are not liable to stamp duty.

Appeal from an order of the Court of Requests, Kayts.

S. Sharvananda, with P. Thuraiappah, for the appellant.

K. M. M. B. Kulatunga, Crown Counsel, for the respondent. Cur. adv. vult.

February 7, 1969. Wijayatilake, J.—

The Appellant Society has been registered under the Cooperative Societies Ordinance, Chapter 124 as amended by Act No. 21 of 1949. The business of the said Society includes granting of loans to its members. The members of this Society namely T. Krishnapillai and K. Sivalingam had stood surety to V. Vadivelu, another member, who had obtained a loan of Rs. 200 at 10 per cent. interest from this Society. They had failed to repay this loan and the Committee of the Society had in accordance with Section 53 (1) of the Cooperative Societies Ordinance and the Rules framed thereunder referred the dispute to the Assistant Commissioner of Cooperative Development for decision; who had in turn referred the matter to A. Tharmarajah for arbitration in pursuance of the powers conferred on him under Section 2 (2) of the said Ordinance read with Order of the Minister appearing in *Government Gazette* No. 10,115 of 30th June, 1953. The Arbitrator having inquired into the dispute in accordance with Rule 38 (1) of the Cooperative Societies Rules had made his Award as required by Rule 38 (9) and ordered the three members referred to above to pay the Society the sum of Rs. 246.50 and interest. There was no appeal from this Award. The said Society by its representative C. Thambo—Executor of Awards filed a petition before the Commissioner of Requests, Kayts, praying for an Order Nisi to the effect that the said Award be enforced in the same manner as a Decree of Court in accordance with Rule 38 (13) of the Cooperative Societies Rule of 1950 and the Civil Procedure Code. The Award was accordingly made a Rule of Court and Order Nisi was issued against the three respondents. Order Nisi was served only on T. Krishnapillai, the 2nd respondent

and he had stated in Court that he had no cause to show why writ should not issue against him. At this stage the learned Commissioner had observed that the Award and the other proceedings had not been stamped and he had directed the Chief Clerk, to report on the amount of deficiency of Stamp Duty. The Chief Clerk had filed his report shewing the deficiencies as follows:

Letter of Appointment	Re. 1-00
Award	" 1-00
Petition	" 1-00
Application for execution of Writ	" 1-00
Notice	" 1-00
	Rs. 5-00

The Society has raised objections and the learned Commissioner after Inquiry had ruled that all these documents are liable to Stamp Duty as reported by the Chief Clerk. The present Appeal is from this order.

Mr. Sharvananda, learned Counsel for the appellant submits that the appellant being a registered Society Section 33 of the Cooperative Societies Ordinance exempts it from stamp duty. Section 33 provides as follows:

"Every registered society shall be exempt from—

(a) the Stamp duty with which, under any law for the time being in force, instruments executed by or on behalf of a registered society, or by an officer, or member, and relating to the business of such society, or any class of such instruments are respectively chargeable; or

(b) any fee payable under the law of registration for the time being in force".

He submits that the word 'instrument' in the Ordinance includes the word 'document'. He has referred to the word 'document' in Section 2 of the Stamp Ordinance Chapter 257 to show that this word is synonymous with the word 'instruments' and it does not have a connotation distinct from it. He submits that it is clear that it is mere surplusage. Section 4 and 8 (1) and (2) too have been referred to in support of this submission.

Mr. Kulatunga, learned Crown Counsel submits that the documents referred to are not 'instruments' within the meaning of this section and that they are not executed by or on behalf of the Appellant society. He has dealt with the procedure relating to an Award of Court being made a decree of Court and he submits that the documents occurring in this context are clearly not 'instruments' executed by or on behalf of the Society. He relies on the Divisional Bench cases of *Pinikahana Kahaduwa Cooperative Society Ltd. v. Herath*¹ and *Kandy Cooperative Urban Bank v. Senanayake*² and Sections 91, 224 and 225

of the Civil Procedure Code and Rule 38 of the Cooperative Societies Rules 1950 Chapter 124, and exemption F (2) appearing at page 755 of the Stamp Ordinance. He submits that any exemption should be expressly stated and he has drawn my attention to the Land Acquisition Ordinance (Chapter 460) and also the Requisitioning of Land Ordinance (Chapter 462) and Resumption of Crown Land Ordinance (Chapter 455). He has also referred me to Sections 39 (1), 41 and 43 of the Stamp Ordinance and to the Cases of *Fernando v. Pieris*³ and *Don Cornelis Appuhamy v. Kiribanda*⁴.

¹ (1957) 59 N. L. R. 145.

² (1937) 39 N. L. R. 352.

³ (1937) 39 N. L. R. 526.

⁴ (1938) 12 C. L. W. 166.

Mr. Sharvananda has further submitted that a registered Cooperative Society is virtually a body founded and fostered by the Government and therefore it would be contrary to the objects of both the Cooperative Societies Ordinance and the Stamp Ordinance to make these documents liable to duty.

In my opinion a statute such as the Stamp Ordinance should be strictly construed. It is a well settled rule of the law that all charges upon the subject must be imposed by clear and unambiguous language, because in some degree they operate as penalties. The subject is not to be taxed unless the language of the Statute clearly imposes the obligation. *Vide* Maxwell on Interpretation of Statutes—11th ed. p. 278. The words of a statute, when there is a doubt about their meaning, are to be understood in the sense in which they best harmonise with the subject of the Enactment and the Object the legislature has in view. *Vide*—Maxwell page 51. In my view the word 'instruments' in Section 33 of the Cooperative Societies Ordinance is wide enough to cover the word 'documents'. An instrument is a formal document especially of a legal character. In the instant case the documents in question have come into being in pursuance of a dispute which had arisen between the society and some of its members and the procedure adopted is recognised by our Law. In the circumstances it would be highly artificial and hyper-technical to hold that these documents are not instruments as contemplated in Section 33 and that they have not been executed on behalf of the appellant society.

I would accordingly set aside the order of the learned Commissioner and hold that none of these documents are liable to Stamp Duty. The petitioner had made the Chief Clerk of the Court of Requests, Kayts, respondent to this Appeal. In the circumstances I make no order as to costs.

Order set aside
New Law Reports

TRIPOLI MARKET

FOR ALL YOUR
REQUIREMENTS OF
VEGETABLES

Eastern Province Agricultural
Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON
TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone :—257, Batticaloa

T'gram :—"Service"

T'phone :—10, Nintavur

For the WELFARE OF YOUR FAMILY
&
For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY
SAVE in your BANK.....

THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

SAVINGS DEPOSITS :—

- (1) Interest at the rate of 3½% is allowed from 1-11-69. Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.
- (2) In the case of Institutions, the Rate of Interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.
- (3) For Cooperative Societies the Rate of Interest payable will be 4½%.

FIXED DEPOSITS :—

From 1-11-1969 on New Deposits the following rates of interest will be payable :—

- (1) On deposits for 12 months 4%.
- (2) On deposits for 5 years and over 5%.
- (3) On deposits for 10 years and over 5½%.

RECURRING DEPOSITS :—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Re. 1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs. 70/-; after the end of 81 months, will earn Rs. 100/- and after the end of 120 months, will earn Rs. 163/-.

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. The Rate of Interest charged is 10½% and repayment by instalments is allowed.

BRANCHES :

Jaffna—Paranthan—Chunnakam
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal).

HEAD OFFICE :

59, MAIN STREET—JAFFNA.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,
Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries,
Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address :

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at :

15/1, Power House Road, Jaffna.

SOUTH YALPANAM MPC'S UNION LTD.,

KILINOCCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlunlon".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and
Building materials

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon
Nutritional Foods Ltd., B.C.C Ltd., Elephant Brand
Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation

புதிய கைத்தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படுகிறது

கைத்தொழில் மீன்பிடி அமைச்சர் உரை

இலங்கையில் எல்லா மாகாணங்களிலும் புதிய கைத்தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு அரசாங்கம் தூண்டுதல்களை அளித்து வருகிறது. இந்நோக்கத்துடனேயே அச்சுவேலியில் இத்தொழிற் பேட்டை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கண்டவாறு கைத்தொழில், மீன்பிடி அமைச்சர் மாண்புமிகு பிலிப் குணவாடினா அச்சுவேலியில் கைத்தொழில் பேட்டையை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

மக்கள் அனைவருக்கும் சேவை செய்வதே தேசிய அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அதற்கேற்பவே பல முட்டுக்கட்டைகள் இருந்தும் அரசாங்கம் இத்தொழிற் பேட்டையை அமைக்க முன்வந்துள்ளது என தொடர்ந்து பேசுகையில் அவர் கூறினார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் ஆண்டுதோறும் மக்கட் தொகை

பெருகிக்கொண்டு போகின்றது. ஆகையால் கைத்தொழிலை மாத்திரம் விருத்தி செய்தால் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியாது. ஆயிரக்கணக்கான படித்த வாலிபருக்கு வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால்தான் புதிய கைத்தொழில்களை அமைக்க அரசாங்கம் தீர்மானித்தது என்று

விளக்கினார். கடந்த மூன்று, நாளுக்கு ஆண்டுகளிலே நிகழ்ந்த கைத்தொழில் அபிவிருத்தி திருப்திகரமாக இருந்த போதிலும் ஏனைய நாடுகளுடன் சரிசமமாக நிற்பதற்கு இன்னும் எவ்வளவோ முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார். கைத்தொழில் அபிவிருத்தியை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டும்,

கைத்தொழில்களிலே ஈடுபடுபவர்களுக்கு உதவியளிக்கும் பொருட்டும் கைத்தொழில் அபிவிருத்திச்சபை நிறுவப்பட்டது என்றும் அச்சுவேலியில் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்குப் பெரியசேவையினை ஆற்றி வருகின்றது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து அவர் பேசிய தாவது: போதிய வாய்ப்புக்களும், உற்சாகமும் அளிக்கப்பட்டால் எமது நாட்டவர் ஏனைய நாட்டுக்கைத்தொழில்களுடன் வெற்றிகரமாகப் போட்டியிடமுடியும் என்பதை நாம் அனுபவவாயிலாக இங்கு கண்டுள்ளோம். மேடைகளிலிருந்து சமூகவுடைமை பேச

வதனால் மக்களுக்கு எது வித பயனும் இல்லை. அதலாற்றான் நான் இப்பொழுது மேடைப் பிரசங்கங்களுக்குப் பதிலாக மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வந்துள்ளேன். மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை வழங்கினால் தான் மக்களை சமூக உடமைப்பாதையில் நாம் இட்டுச் செல்ல முடியும்.

உபசபாநாயகர் திரு. மு. சிவசிதம்பரம் கோப்பாய் நாட்டானம் உறுப்பினர் திரு. S. கதிரவேற்பிள்ளை யாழ் அரசாங்க அதிபர் திரு. F. C. பீற்றர்ஸ் ஆகியோரும் உரையாற்றினர்.

ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்து

வேகமாக மாறிவரும் உலகிலே கல்வியின் முக்கியத்துவம் வளர்ந்துகொண்டே செல்கின்றது. ஆதலால், ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு சர்வதேச அளவுகோல் வரையறுக்கப்படவேண்டும் என யுனெஸ்கோவின் பிரதம நெறியாளர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூறியது சிந்திக்கத்தக்கது. ஆசிரியர்களது செய்தொழிலாகவும், வாழ்க்கையாகவும், கற்பித்தல் விளங்குவதால் அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய தீர்மானங்களை அரசியல் வாதிகளிடமும், அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களிடமும் விட்டுவிடக்கூடாது என அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார். வெவ்வேறு கல்வித்திட்டங்களின் நோக்கங்கள் மாறுபடலாம். ஆனால் எந்தக் கல்வித்திட்டமாய் இருப்பினும் அதன் வெற்றி பெரும்பாலும் ஆசிரியர்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. ஆசிரிய தொழிலுக்கு உகந்தவர்களைப் போதிய அளவில் அளிப்பதுடன், ஆசிரிய தொழிலுக்கும் அதன் பொறுப்புக்களுக்கும் ஏற்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஓர் அந்தஸ்தினை ஒரு சிறந்த கல்வித்திட்டம் வரையறுக்கவேண்டும்.

இன்று பல நாடுகளிலே ஆசிரியர்கள் மிகக் குறைந்த அந்தஸ்திலேயே இருக்கிறார்கள். ஆதலால், இன்றைய சமுதாயத்திலே ஆசிரியர்கள் வகிக்கும் பங்கு, அந்தஸ்து ஆகியவைபற்றிப் புனராய்வு செய்தல்வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல அந்தஸ்தினை வழங்குவதற்கு கல்விச்சுதந்திரமே முதற்படியாகும். இதனைக் காப்பதற்கு எப்பொழுதும் விழிப்பாயிருத்தல் வேண்டும். தனியாளின் முக்கியத்துவத்தினையும் உரிமைகளையும் நாம் வலியுறுத்தவேண்டும். சீரான கல்விக் கொள்கைக்கு இதுவே அடித்தளமாகும். ஒவ்வொருவரும் தனது தனித்துவத்தை வெளியிடக்கூடிய சூழ்நிலையைக் கல்வி உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. பெளத்த கல்வித் தத்துவமும் சுதந்திரத்தினை வலியுறுத்துகின்றது என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

நீதிபதிகளிலும் பார்க்க ஆசிரியர்கள் சுதந்திரமுள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டும் என வினோபாவே வற்புறுத்தினார். இங்கிலாந்திலுள்ள ஆசிரியர் தமது அந்தஸ்தைப் பேணி வருகின்றனர். தேசிய ஆசிரியர் சங்கத்தின் அங்கீகாரமின்றி நான் ஒரு சுற்றறிக்கையை வெளியிடத் துணியமாட்டேன் என பிரிட்டிஷ் அமைச்சர் ஒருவர் கூறினார். இன்றைய சமுதாயத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து தமது பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆசிரியர்கள் தமது அந்தஸ்தினைப் பேணுவதோடு, தமது தொழிலைப்பற்றியும், காலத்திற்குக் காலம் புனராய்வு செய்தல் வேண்டும்.

தமிழை நாம் வளர்க்கவில்லை தமிழ் மூலம் நாம் வளர்கிறோம்

வண. தனிநாயக அடிகள் கருத்து

தமிழ் எல்லையற்ற பரந்த கடல்போன்றது. அதனை நாம் வளர்க்கவில்லை. நம்மை நாமே அதன் மூலம் வளர்த்துக்கொள்கிறோம். இவ்வாறு வண. தனிநாயக அடிகள் "தமிழும் தமிழ் ஆராய்ச்சியும்" என்னும் விடயம் குறித்து வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் சொற்பொழிவாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் அவர் பேசுகையில் தமிழ் ஆராய்ச்சி 19ம் நூற்றாண்டிலேதான் புதுவளர்ச்சியையும், எழுச்சியையும் பெற்றது. ஆறுமுகநாவலர், சாமிநாதையர், மேல்நாட்டறிஞர் சிலர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஆற்றிய தமிழ்த் தொண்டும், அச்சுசாதனத்தின் தோற்றமுந்தான் இத்தற்குக் காரணம் என்றும், இவ்வாராய்ச்சி 20ம் நூற்றாண்டில் புதிய துறைகளில் மேலும் நல்ல வளர்ச்சியினை அடைந்துள்ளது என்றும் கூறினார்.

தொடர்ந்து பேசுகையில் செந்தமிழ் நாடு என்னும் போது ஈழத்தையும் தான் கருதுவதாக அவர் குறிப்பிட்டார். தமிழ் இலக்கணம் இலக்கியம் ஆகியவற்றின் அறிவு மாத்திரம் தமிழாராய்ச்சி செய்வதற்குப் போதுமானதல்ல. தமிழ்ப்புலமையுடன் சுட்டிடக்கலை, விவசாயம் போன்ற சகல துறைகளிலும் தேர்ந்த கல்வி ஞானமும் ஆராய்ச்சி அறிவும் பெற்றவர்களே இவ்வாராய்ச்சியினைச் செய்வது சாத்தியமாகும். அவர்களே தமிழாராய்ச்சி வெளியீடுகளில் தமிழாராய்ச்சி

சிக் கட்டுரைகளை எழுதமுடியும். ஆகவே தமிழாராய்ச்சி செய்வதற்குப் பல துறைகளிலும் போதிய அறிவினையும் ஆராய்ச்சியினையும் பெறவேண்டும். இன்று இதற்கான பயிற்சிகளை அதிகமானோர் பெறவேண்டியிருக்கிறது. வடக்குகிழக்கு மாகாணங்களுக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவவேண்டிய அவசியம் நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது. பல்கலைக்கழக கல்வி விசாலிப்பு நீண்டகாலங்களாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதை இது காட்டுகிறது. இம்மாகாணங்களில் இரண்டு அல்லது மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவ வேண்டிய நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவினால் தமிழாராய்ச்சியினை தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும். ஒன்பது மாகாணங்களிலும் பல்கலைக் கழகங்கள் அமைப்பது சாலச் சிறந்தது.

மேலும் அடிகளார் உரையாற்றுகையில் இப்பொழுது உயர்பட்டக் கல்வியும், ஆராய்ச்சிக் கல்வியும் போதியளவு இல்லாதது குறையாக விளங்குகின்றது எனச் சுட்டிக்காட்டினார். சிறப்புடன் விளங்கும் உயர்கல்விகளுக்கு, தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களுக்கும் கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகங்கள் என்ற பெயரைச் சூட்டி பல்கலைக் கழகக் கல்வியை மலிவாக்கிவிடக்கூடாது என்று அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் எச்சரித்தார்.

தமிழர் பல நாடுகளில் பரந்து வாழ்ந்தனர் என்பதையும், அவர்களது பண்பாடுகள் பரந்திருந்தன என்பதையும்

இப்போது நடைபெற்றுவுள்ள தமிழாராய்ச்சிகள் மேலும் மேலும் புதிது புதிதாக நிகழிக்கின்றன. சுமத்திராவில் வயதைக்குறிப்பதற்கு 'கெறிஞ்சி' என்ற பதத்தை உபயோகிக்கிறார்கள். இரண்டு 'கெறிஞ்சி' என்றால் இருபத்திநான்கு வயது, மூன்று கெறிஞ்சி என்றால் முப்பத்தாறு வயது என்பது அர்த்தம். 'கெறிஞ்சி' என்பது தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் குறிஞ்சி என்பதன் சிதைவாகும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பூக்கும் குறிஞ்சி மலர் பற்றி பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களில் பேசப்படுகிறது. மலையும் மலைசார்ந்த இடங்களிலும் வளரும் இச்செடிகள் தமிழ்நாட்டில் கோடைக்காலம் போன்ற இடங்களில் இன்றும் நிறைய வளர்ந்திருக்கின்றன. ஹொங்கொங்கில் கண்ணன், சிவன் சிலைகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது குறித்து பெருமாள் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். தமிழர் பண்பாடு பரந்திருந்ததென்பதை தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் காணும் நாம், தமிழ் தவிர்ந்த வேறு எந்த இந்திய மொழியும் கல்வெட்டுக்களிலே இல்லை என்பதை அறிவோம்.

அன்று அரசர்கள் புரவலர்களாயிருந்து புலவர்களையும் கலைஞர்களையும் ஆதரித்து வளர்த்தார்கள். இன்று தமிழாராய்ச்சிகளை நடாத்துவதற்கு பொருள்படைத்த பொது மக்கள் புரவலராய் ஆதரவளிக்க வேண்டும். "திறமான புலமையெனில் வெளி நாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வெண்டும்" என்றார் [தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்]

தமிழாராய்ச்சி

"தமிழும் தமிழாராய்ச்சியும்" என்ற விடயம் குறித்து அணிமையின் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் சொற்பெருக்காற்றிய வண. தனிநாயக அடிகள் தமிழாராய்ச்சி இப்பொழுது புதிய புதிய துறைகளில் விவடைத்து வருகின்றது என்றும், இவ்வாராய்ச்சி சிறப்புற மேலும் நடைபெறுவதற்கு இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சியினைச் செய்தால் மாத்திரம் போதாது கட்டிடக்கலை, விவசாயம், போன்ற பல்வேறு துறைகளையும் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என்றும், தமிழாராய்ச்சி மன்ற வெளியீடுகளில் இத்தகையோரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளே வெளியிடப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டார். சகல துறைகளிலும் செய்யும் ஆராய்ச்சிகள் தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்தற்கு விரிவான நுண்ணறிவினையும், பரந்த ஆராய்ச்சித் திறனையும் நல்கும் என்ற அடிகளாரின் கருத்து எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதாகும். ஆனால் 'தமிழாராய்ச்சி' என்று பொதுப்படையாகக் கூறும்போது தமிழை மாத்திரம் கற்ற தமிழறிஞர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் அதில் பங்கில்லையா என்ற சிலர் எண்ணலாம். தமிழின் மீது அவர்கள் கொண்ட அன்பினாலேதான் இந்த எண்ணம் எழுகிறது. இதற்கு அடிகளார் கூறிய மேற்படி கருத்து பதிலளிக்கிறது.

தமிழ் மாத்திரம் கற்றவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சி, செய்வது வேறு, எழுத்தாளர்கள் கட்டுரைகளோ அல்லது கற்பனைக் கதைகளோ எழுதுவது வேறு, தமிழ் இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சியுடன் பல துறைகளிலும் ஆராய்ச்சித்திறன் பெற்று தமிழாராய்ச்சி செய்வது வேறு, கவிதை புனைவது கதை எழுதுவது எவ்வாறு தனிப்பட்ட கலைகளாக விளங்குகின்றனவோ ஆராய்ச்சியும் ஒரு தனிப்பட்ட கலை. ஒரு ஆராய்ச்சியாளன் எத்தனை மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருக்கின்றனவே, எத்தனை துறைகளில் ஆராய்ச்சியறிவினைப் பெற்றிருக்கின்றனவே அவ்வளவுக்கு அவனுடைய ஆராய்ச்சி, உயர்ந்ததாகவும் நுண்மை யானதாகவும் வெற்றிகரமானதாகவும் இருக்கும். இந்தக்கைய தகுதிகள் கட்டாயம் ஓர் ஆராய்ச்சியாளனுக்கு இருக்கவேண்டும். மேற்கூறிய தீவுகளில் முருகப்பன் என்ற தமிழ்ச் சொல் 'முருகப்பன்' என்று ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுவதாக அடிகளார் கூறினர். முருகப்பன் என்ற தமிழ்ச் சொல் தான் முருகப்பன் என ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுகிறது என்ற முடிவிற்கு தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சியும், ஆங்கில மொழி ஆராய்ச்சியும் முக்கியமாக உதவி செய்தன. ஆனபடியால் ஆங்கிலப் புலமை தமிழாராய்ச்சிக்குத் தேவையான என்று எவரும் கேட்க மாட்டார்கள்.

சுமத்திராவிலுள்ள மக்கள் தமது வயதைக் குறிக்க 'கெறிஞ்சி' என்ற பதத்தை உபயோகிப்பதாக அவர் கூறினர். இரண்டு 'கெறிஞ்சி' என்றால் இருபத்தி நான்கு வயது, மூன்று 'கெறிஞ்சி' என்றால் முப்பத்தாறு வயது. குறிஞ்சி என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே 'கெறிஞ்சி'. தமிழ் நாட்டின் பண்டைப் பெருமை வாய்ந்த குறிஞ்சி மலர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையே பூக்கும். குறிஞ்சி பூக்கும் கால எல்லையை தமது வயதைக் குறிக்க அவர்கள் குறிஞ்சி என்பதையே 'கெறிஞ்சி' என்று அழைக்கிறார்கள் என்று அடிகளார் மூலம் தனது உரையில் குறிப்பிட்டார்.

இந்த முடிவின் வெளியிட தமிழாராய்ச்சியாளனுக்கு தமிழ் இலக்கியப் புலமையும் தமிழ் நாடுபற்றிய வரலாற்றறிவும் பெரிதும் உதவின. எனவே தமிழ் நாடு பற்றிய அறிவு, இலக்கியப் புலமை இல்லாமல் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் தமிழாராய்ச்சி செய்ய முடியாது.

'சில்' வெண்ப. பூத்திருக்கும் ஒரு மல்லிகைப் பந்தரைப் பார்த்து ஒரு சவிஞ்சன் மெய்மறந்து அழகுக் கவிதைகளைப் பெழியலாம். ஒரு எழுத்தாளன் கற்பனை உலகிலே பறந்து தனது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளால் வசன ஓவியம் தீட்டலாம். ஆனால் அப்பந்தரில் படர்ந்திருக்கும் மல்லிகையைப் பார்த்து தாவர இயலாளன் கட்டுரை எழுதுவானாயின் அந்த மல்லிகை எந்த இன தாவரத்தைச் சேர்ந்தது. அது எந்த நிலத்தில் நல்லாகவளரும் அதன் இலைகளின் அமைப்புக்கள் வேர்களின் அமைப்புக்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றன; கொடி செழிப்பாக வளர அவை எவ்வாறு உதவுகின்றன, பூவில் எத்தனை இதழ்கள் இருக்கின்றன என்ற விபரங்களைக் குறிப்பிடுவார்.

குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டு மனிதனைப்பற்றி ஒரு எழுத்தாளன் அவனுடைய தோற்றம், நடை உடைபாவனைகளை அழகாக வர்ணிக்க முடியும். அவனை வைத்தே கதைதரும்படி கற்பனைக்கதை எழுதிக்கொடுக்க முடியும். ஆனால் அவனது இனம், மொழி, பண்பாடு பற்றிய விளக்கங்களை சரித்திர, பூமி சாஸ்திர மெழியியல் அறிஞரே விளக்கமுடியும். இத்தகைய யவர் சிறந்த தமிழ் அறிஞராக இருந்துவிட்டால் தமிழாராய்ச்சு அவரது அறிவுபுன்படக்கூடும்.

தமிழோடு வேறு பல துறைகளிலும் நல்ல ஆராய்ச்சி அறிவினைப் பெற்றாலே தமிழாராய்ச்சியினைச் செய்ய முடியும் என்பதை எவரும் தெளிவாக விளங்கிக் கொண்டால் எதிர்காலத்தில் தமிழாராய்ச்சி சிறப்பாக நடக்கும்; சிறந்த தமிழாராய்ச்சியாளர் தோன்ற முடியும்.

வடபகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு மின்தறி நிலையம்

வடபகுதியில் கூட்டுறவு செழித்து வளர்ந்திருக்கும் மனதிற்கு கூட்டுறவு அடிப்படையில் தொழிற்சாலைகள் இங்கு நிறுவப்படாதமை பெருங் குறைவாக இருக்கின்றது என்றும் இத்துறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உற்சாகத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் முயற்சியெடுக்கவேண்டும் என்றும் கூட்டுறவுப்பெரியார்கள் கருத்துத்தெரிவித்து ஊக்கி வருகின்றனர். இங்கு குறிப்பிடத்தக்க பெரிய தொழிற்சாலைகளாக அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட சீமெந்துத்தொழிற்சாலை, பரந்தன் ரசாயன தொழிற்சாலை, ஓட்டுகட்டான் ஓட்டுத்தொழிற்சாலை ஆகியன விளங்குகின்றனவேதவிர கூட்டுறவு அடிப்படையில் இவை போன்ற தொழிற்சாலைகள் இல்லை. கூட்டுறவு முறையில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படுமேயானால் எத்தனையோ இளைஞருக்கு வேலைவாய்ப்பினை வழங்குவதோடு சிறந்த கூட்டுறவில் வெற்றியையும் கண்டு இப்பகுதியை வளர்த்துத் தொழில் வளத்தால் அழகுபடுத்தலாம். எனவே, இன்று தொழிற்சாலைகளை நிறுவி நடத்துவதே கூட்டுறவுச் சங்கங்களினதும், சமரசங்களைனதும் தலையாய முயற்சியாக

வடபகுதியின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி

இலங்கையிலே பொருளாதார உற்பத்தியைவிட மக்சுத்தொகை பெருகிக் கொண்டே செல்வதனால் பொருளாதார அபிவிருத்தி இன்றியமையாததாயிருக்கின்றது. இத்துடன் கைத்தொழில், உத்தியோகம் வருமானம் சம்பாதித்தல் முதலிய வற்றிற்கு மூலமுதலானவள் ஆதாரம் இதுவரை போதியளவு பயன்படுத்தப்படவில்லை. இதனால் எமது பொருளாதாரம் போதிய அபிவிருத்தியடையவில்லை எனலாம். இவ்விடயத்திலே வடமாகாணம் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கின்றது எனலாம். இவ்விடயத்திலே போதிய மூல வளங்கூடும், முகலும் ஆட்பலமும் தொழிற்றுறை உரிமையாளரும் இருந்தும் வடமாகாணம் பின்தங்கிய நிலையிலிருப்பது வருந்தத்தக்கது. இலங்கையிலே ஏறக்குறைய 3 ஆயிரம் கைத்தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட 62 கைத்தொழில்களே இருக்கின்றன. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 4 அரசாங்க கைத்தொழில் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அவை காங்கேசன்துறையிலும் ஆசையிறவிலும், கன்னகத்திலும், பரந்தனிலும் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. மன்னார் மாவட்டத்தில் 2 தனிப்பட்ட கைத்தொழில் நிலையங்களும் 2 அரசாங்க கைத்தொழில் நிலையங்களும் இருக்கின்றன. வவுனியா மாவட்டத்தில் ஒரு தனிப்பட்ட கைத்தொழில் நிலையமும், ஓர் அரசாங்க நிறுவனமும் இருக்கின்றன. திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் 6 தனியார்துறை கைத்தொழில் நிலையங்களும் ஓர் அரசாங்க கைத்தொழில் நிறுவனமும் இருக்கின்றன. இப்புள்ளி விபரங்களிலிருந்து வட இலங்கையில் தீவின் ஏனைய பாகங்களிலிட குறைந்தளவு கைத்தொழில் நிலையங்களே இருக்கின்றன என்பது புலனாகும்.

இருக்கவேண்டும். இம்முயற்சியில் வலிகாணம் மேற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் இறங்கியதன் விளைவாக மின்தறி நிலையம் ஒன்று தோன்றியிருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் இப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது மின்தறி நிலையம் இது என்னும் போது மகிழ்ச்சி பிறக்கிறது. இம் மின்தறி நிலையத்தை அணிமையில் கைத்தொழில் கட்டுறையில் அமைச்சர் மாண்புமிகு பிலிப் குணவர்த்தன திறந்து வைத்துள்ளார். யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு மாகாண வங்கியின் பணவுதலையுடன் 5 1/4 லட்சம் முதலீட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம் மின்தறி நிலையம் 75 ஊழியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. மக்கள் இயக்கமாகிய கூட்டுறவு இயக்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட இம் மின்தறி நிலையம் மக்களால் ஆதரவளித்து வளர்க்கப்பட வேண்டும். இது வளர்ந்து நாட்டில் அழகுபரப்புமாயின் வடபகுதி மக்களின் கூட்டுறவாளரின் உழைப்பின் அழகையே பிறப்போற்றுவார்கள். எனவே இந்நிலையத்தில் தயாரிக்கப்படும் துணிகளை கூட்டுறவு நலன்கருதி கூட்டுறவு உணர்வுடன் அனைவரும்

கும். இதற்குக் காரணம் இலங்கையின் பெரும்பாலான கைத்தொழில்கள் சந்தையத்தமுடியவையாய் இருப்பதே. இவை வணிகத்தினதும் கைத்தொழிலினதும் மையமான கொழும்பு நகரத்திற்கு அண்மையில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் வடஇலங்கையிலே கைத்தொழில்களை

A. M. ஆரிய அபேயசிங்கி
நிறுவமுடியாதென்றே நிறுவக்கூடாதென்றே கொள்வதற்கில்லை. கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கு வசதிகள் வடபகுதியில் உள்ளன. திருப்பிகரமான போக்குவரத்து வசதிகள் இருக்கின்றன. மேலும் விமானத் தொடர்புகளும் இருக்கின்றன. இத்துடன்

சில சாத்தியக் கூறுகள்
தொலைபேசித் தொடர்புகளும் இருக்கின்றன. இவற்றை விட மின்சார வினியோகமும் தற்போதுள்ளது அவற்றின் கல்வியும் சீரான நிலையில் இருக்கின்றன. நல்ல அரசாங்க தனியார்துறை பாடசாலைகள் இருப்பதோடு தொழிற்பயிற்சியை அளிப்பதற்கு கனிஷ்ட-தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஒன்றும் கொக்குவில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாண மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கியின் மூலமும், இலங்கை வங்கிகளை மூலமும் வேண்டிய கடன்களைப் பெற

அங்கத்தவர்கள் உணர்வேண்டும்
அங்கத்தவர்கள் தங்கள் பங்குபணத்தைத் தவணை தப்பாது கட்ட வேண்டும். பெற்ற கடன்களைத் தவணை தப்பாது செலுத்திவருவது தமது கடமை என்பதை அங்கத்தவர்கள் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். சங்கத்தை வளர்க்க வேண்டுமானால் இத்தகைய

றுக் கொள்ளலாம். மேலும் சீரான முறையிலே கூட்டுறவு இயக்கம் இப்பகுதியிலே அமைந்திருக்கின்றது. உடல் நலசேவைகள் நன்கு அமைந்திருப்பதுடன், போதிய ஆட்பலமும் இப்பகுதியிலே பெற்றுக் கொள்ளலாம். இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கு கூட்டு

றவுச்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இத்தகைய வசதிகள் இருந்தும் நுகர்வோருக்கு வேண்டிய பொருள்களையாவது தயாரிக்கக்கூடிய பலநோக்கு கைத்தொழிற் சங்கங்களை இது வரை நிறுவ முயலாதது எனக்கு வியப்பையளிக்கின்றது. (வளரும்)

உணர்வு அவசியம். இவ்வாறு வ. ஐ. மே. சபை தகுதிகாரி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை நீர் வேலி வடக்கு ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் 11 வது வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் உரையாற்றுகையில் அங்கத்தவர்கள் கூட்டங்களுக்கு ஒழுங்காகச் சமூகமளித்தால்தான் சங்கத்தில் இருக்கும் குறைநிறைகளை அறிந்து அவற்றிற்கேற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு தம்மையும், சமுதாயத்தையும் உயர்த்த முடியும் என்றும் கூறியதுடன் அனைவரையும் சேமிக்கும்படி வலியுறுத்தினார்.

கூட்டத்திற்கு திரு. இ. அப்பாத்துரை தலைமை வகித்தார். மாவட்ட விவசாய அதிகாரி திரு. மாணிக்கவாசகர் விவசாயிகள் எத்தகைய வழிகளைக் கையாண்டால் அதிக நன்மையடையலாம் என்பதை விளக்கினார்.

கூட்டுறவுக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. தி. முருகேசு பேசுகையில் கடன் பெறுபவர்கள், கடனைப் பெறும் நோக்கத்திற்கே செலவழிக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டார். இச்சங்க எல்லைக்குள் விரும்பும் பண்டசாலையான நீர்வேலி வடக்கு இலக்குமி சங்கத்தை இணைத்துக் கொள்வதானால் ஏற்படும் நன்மைகளை எடுத்து விளக்கியதுடன் சேமிப்பின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தினார்.

இச்சங்கம் சுத்த இலாபமாக ரூ. 4994/30 சதத்தைக் கூட்டியுள்ளது. திட்டக்கணக்கில் பாக்கி இலாபமாக ரூ. 21913/51 சதத்தில் ரூ. 280/- ஐ பணியாளருக்கு ஒரு மாத உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கவும், பிந்தி முழுமையாகக் கூட்டி நிதியுடன் சேர்த்துக் கொள்ளவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மேலும் இலங்கையின் தேவைக்கு ரெயோன் செயற்கை நூல் இன்று பற்றுக்குறையாக இருந்து வருகிறது என்ற குறையினையும் இங்கு கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கு (தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

ஐ.நா. சங்கங்கள் கூட்டுறவின் முதுகெலும்பு

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்கிய ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் ப.நோ. கூ.சங்கங்கள் தோன்றியபின் சவனிப்பாரற்ற நிலையில் குற்றயிற்றி இருக்கிறது. இச்சங்கங்களை வளர்க்க அரசாங்கம் உதவியளிக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி கூட்டுறவு ஆணை ஆய்வுக் குழுவும் எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. எனவே, அங்கத்தவர்கள் வெளி உதவிகளை எதிர்பாராது இச்சங்கங்களை வளர்த்து பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு உழைத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு தொல்புரம் மூளாய் ஐக்கிய நாணய சங்க சமாசம் நடாத்திய கருத்தரங்கில் மேற்படி சமாசத் தலைவர் திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை பேசுகையில் கூறினார்.

குக்கு வ. ஐ. மே.சபை உதவியளிக்கும் என்று குறிப்பிட்டார். கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. கனகசபை பேசுகையில் ஐ. நா. சங்கங்கள் இப்பகுதி மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நல்ல தொண்டு புரிந்துள்ளது. இச்சங்கங்கள் பலமான அத்திவாரத்தில் ஈட்டியெழுப்பப்பட்டதே இதற்குக் காரணம் என்று குறிப்பிட்டார். எனவே இச்சமாசத்தினதும் அங்கத்துவ சங்கங்களினதும் சேவைகளை விரிவுபடுத்தி திறமையாக ஆற்றுவதற்குப் போதிய அறிவினைப் புகட்ட வேண்டும் என மேலும் பேசுகையில் வலியுறுத்தினார்.

தனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியை யூட்டுவதாக மேலும் பேசுகையில் அவர் குறிப்பிட்டார்.

வ. ஐ. மே. சபை உதவி வளர் திரு. R. C. S. குக் பேசுகையில் இப்பகுதியில் முதன் முதலாக நிறுவப்பட்ட இச்சங்கத்தில் பழம் பெரும் கூட்டுறவாளர் சமுகமாயிருப்பது மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் ஊட்டுவதாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். தொல்புரம் ஐ. நா. சங்கம், தொல்புரம் மூளாய் பரஸ்பர சேம இலாப நிதிச் சங்கம் ஆகியவைகளின் வளர்ச்சிக்கு முகாந்திரம் தம்பு, திரு. செல்வப்பா ஆகிய கூட்டுறவுப் பெரியார்கள் ஆற்றிய தொண்டு என்றும் போற்றி தற்குரியது என்றுதொடர்ந்து பேசுகையில் குறிப்பிட்ட அவர், யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு மாகாண வங்கி, வ. ஐ. மே. சபை, தொல்புரம் மூளாய் ஐ. நா. சங்கச் சமாசம் ஆகியன நிறுவப்பட்ட வரலாற்றை விளக்கினார். கடந்த காலங்களில் ஐ. நா. சங்கங்கள் கூட்டங்களை ஒழுங்காக நடாத்தியதுடன் அங்கத்தவர்களுக்கு கூட்டுறவுக் கல்வியிணையும் சிறப்பாகப்

புகட்டிவந்தன என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார். இச்சமாசம் 'தோன்றிய வரலாறு, வளர்ச்சி அங்கத்தவர்களின் சேவைநலம்பற்றி விளக்குமுகமாக ஒரு விச்சட மலரை வெளியிட வேண்டும் என்று அவர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

கூட்டுறவுக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. தி. முருகேசு பேசுகையில், கூட்டுறவுச் சங்கம் அங்கத்தவர்களின் தனிச் சொத்து. சங்கத்தைக் கொண்டு நடாத்தும் முழுப் பொறுப்பும் அங்கத்தவர்களிடையேயுள்ளது. அங்கத்தவரல்லாதவரோ, அரசாங்க உத்தியோகத்தரோ அதில் தலையிட உரிமையில்லை என்றார். மேலும் அவர் பேசிய தாவது: பதியப்பட்ட ஒரு சங்கம் கூட்டுறவுக் கோட்பாடு

கள் உபவிதிகளுக்கமைய நல்ல முறையில் இயங்கிவருகிறதா என்பதைக் கவனித்து வருவதுதான் கூட்டுறவு உத்தியோகத்தரின் கடமை. சங்கத்தின் நடைமுறையிலோ நிருவாகத்திலோ அவர்கள் தலையிட முடியாது. ஆனால் ப.நோ.கூ. சங்கங்கள் அரசாங்கம் ஆற்ற வேண்டிய சில முக்கிய கடமைகளைக் கையேற்று நடாத்தி வருவதால் அக்கடமைகள் சீராக நடைபெற்று வருகின்றனவா என்பதைக் கவனிக்க அவர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு,

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு மாகாணவங்கியை மேலும் பலமுடையதாக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், பணவசதியுடைய கூட்டுறவாளர்களும் ஊக்கமுடன் உழைக்க வேண்டும்,

வடபகுதியில் ஒரு.....

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இயங்கும் பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் பிற நாடுகளிலிருந்தே மூலப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து வருகின்றன. இதில் சில காலங்களில் பல இடையூறுகள் நேருவதால் அத்தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே நமது நாட்டில்

கைத்தொழிலுக்கான மூலப் பொருள்களைத் தயாரிக்க அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். கைத்தொழில்துறையில் கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் உற்சாகத்துடன் உழைத்து வெற்றிகாண விழைய வேண்டும். மக்களும் கூட்டுறவின் வளர்ச்சி தமது வளர்ச்சி என்பதை உணர்ந்து அவற்றை ஆதரிக்க வேண்டும்.

சீமேந்துத் தொழிற்சாலைகள் வடபகுதியில் மேலும்

நிறுவப்பட வேண்டும் கைத்தொழில் மீன்பிடி அமைச்சர்

காங்கேசன்துறையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சீமேந்து ஏனைய நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சீமேந்துகளுடன் வைத்து மதிக்கக் கூடிய தரம் வாய்ந்தது. இது போன்ற தொழிற்சாலைகள் மேலும் இப்பகுதியிலே நிறுவப்படல் வேண்டும் அப்பொழுதுதான் கைத் தொழில் மயத்தின் முழுப் பயனையும் மக்கள் பெறுவார்கள். இவ்வாறு கைத்தொழில் மீன்பிடி அமைச்சர் மாண்புமிகு பிலிப்பினுவாடின யாழ்ப்பாண செயலகத்தில் யாழ் அரசாங்க அதிபரின் தலைமையில் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் பேசுகையில் கூறினார்.

ரம் நாட்டை செல்வநிலையுள்ளதாக ஆக்க முடியாது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து ரூப்பதால் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு அது அதிக முக்கியத்துவத்தினை அளித்து வருகின்றது என்றும், இலங்கையில் இப்பொழுது பொருளாதாரப் புரட்சி நடைபெற்று வருவதாகவும் சுட்டிக்காட்டினார். வடபகுதி மக்கள் ஏனைய பகுதி மக்களுடன் ஒத்துழைக்கும்படி நான் வேண்டுகிறேன். அப்பொழுதுதான் இலங்கை செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக விளங்கும். மக்களும் சுபிட்சமாக வாழமுடியும் எனமேலும் உரையாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார்.

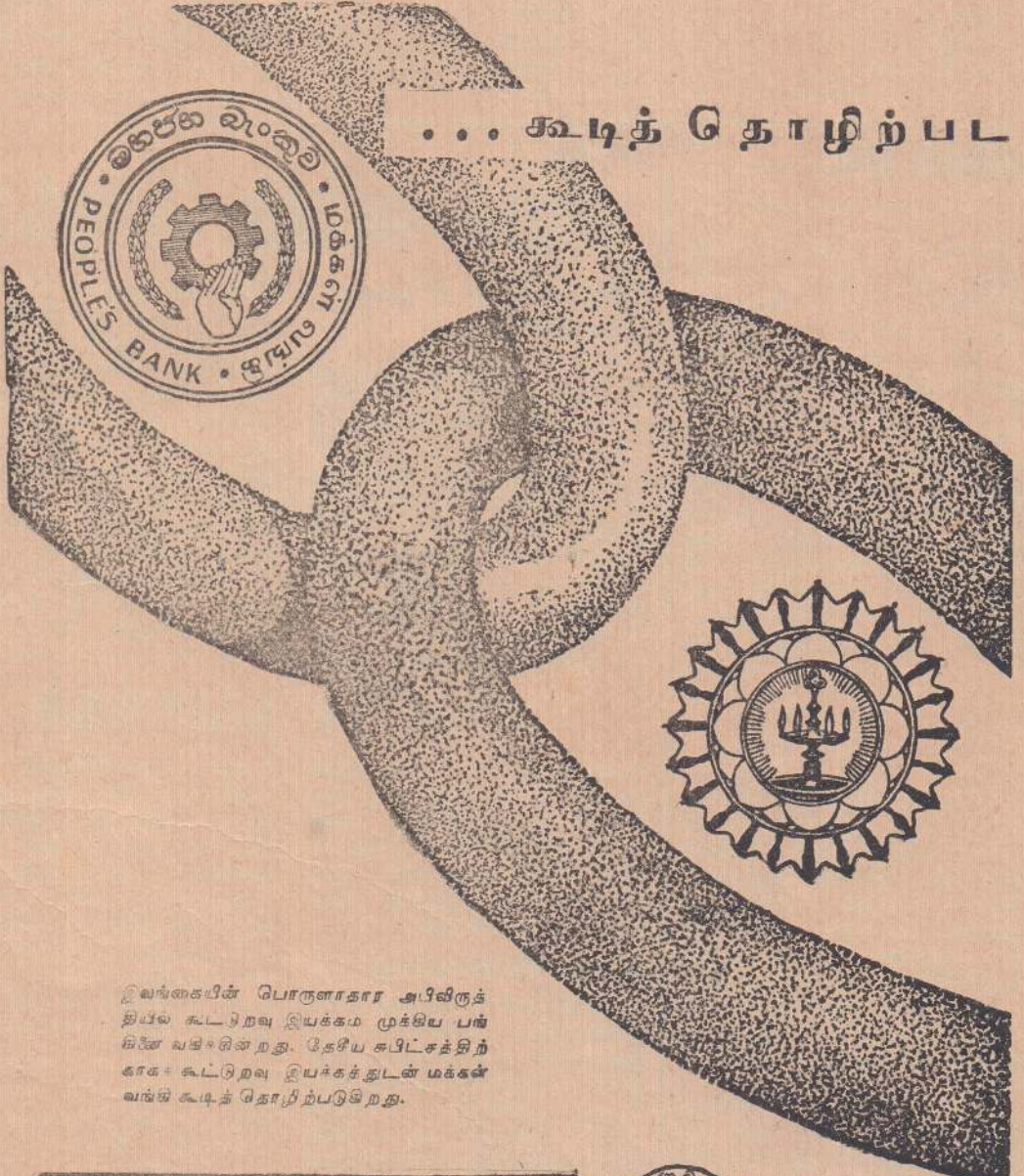
கடந்த சில ஆண்டுகளாக வடபகுதியில் ஏற்பட்டுள்ள தொழில் அபிவிருத்தியைக் காணும் போது தான் மகிழ்ச்சியடைவதாக தொடர்ந்து பேசுகையில் குறிப்பிட்ட அவர், கைத்தொழில் மாத்தி

உபசபாநாயகர் திரு. மு. சிவசிதம்பரம் நன்றி கூறுகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பணம் பொருள் ஆராய்ச்சி நிலைய மொன்றினை நிறுவ வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

உபவிதிகளுக்கமையவே சங்கம் இயங்குகிறது

அணிமையில் வட்டு மூன்றாம் பனை ஐக்கியநாணய சங்கத்தின் முப்பத்தேழாவது வருடாந்தக் பொதுக்கூட்டம் திரு. அ. முருகேசுப்பிள்ளையின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் திரு. கந்தையா என்பவரால் சொன்னுவரப்பட்ட பிரேரணைகள் சபையில் வாசிக்கப்பட்டு ஆராயப்பட்டன. அக்கூட்டத்தில் சமுகமளித்த வ. ஐ. மே. சபை உப தலைவர் திரு. R. C. S. குக், தனதுகாரி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் அளித்த விளக்கங்களைக்

கேட்ட சபையினர் சங்கமும், சங்க நிருவாகமும் நடைமுறையில் நடாத்திக் கொண்டு வரும் கருமங்கள் யாவும் சங்க உபவிதிகளுக்கேற்ப அமைந்திருப்பதாகவும், அங்கத்தவர்களினதும் சங்கத்தினதும் நன்மை கருதி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவது பாராட்டத்தக்கது என்றும் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர். இதனைப்பிரேரணை கொண்டு வந்தவர் ஏற்றுக் கொண்டு தனது பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றார்.

மக்கள் வங்கி

இலங்கையில் குக்கூடுதலாக மக்கள் உடைபது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் விவசாயப் பிரச்சினைகள்

ஒரு காலத்திலே இவங்கை இங்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உப உணவுப் பயிர்களைப் பெருமளவிலே இறக்குமதி

செய்தது. எடுத்துக்காட்டாக 1964-ம் ஆண்டிலே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முக்கிய உப உணவுப்பொருள்களின் புள்ளி விபரங்களைக் கவனிப்போம்:-

அந்தர்	செத்தல் மிளகாய்	சின்ன வெங்காயம்	பம்பாய் வெங்காயம்	உருளைக் கிழங்கு	பாசிப்பாறு	சோளம்
	425383	140579	1,244311	1,471458	200936	700731
	ரூ. 46,470,854/-	" 2,822,228/-	" 22,983,868/-	" 25,467,780/-	" 6,780,796/-	" 1,495,634/-

தீவிரமான பயிர்ச்செய்கை மூலம் நாட்டை இவ்வுப உணவுப் பயிர்களிலே தன்னிறைவைப் படிப்படியாக எய்தச் செய்வதே விவசாயத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இவ்விடயத்திலே யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முக்கிய பங்கினை வகிக்கமுடியும். யாழ்ப்பாணம் வலுனியா மாவட்டங்களைத் தவிர ஏனைய மாவட்டங்களில் மிகையப் பயிர்ச்செய்கை வான் மழையிலேயே தங்கியிருக்கிறது. சேனைகளிலும் வீட்டுத் தோட்டங்களிலும் இப்பயிர் பயிரிடப்படுகின்றது. விசேட திட்டப் பகுதிகளிலே சிறு

போகத்தில் பல்வகைப் பயிர்கள் பயிரிடப்படுவதால் மிகையச் செய்கையை திட்ட அடிப்படையிலே அமைக்க முடியும். இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டங்களில் இப்பொழுது மிகையப் பயிரிடப்படுகின்றது. அத்துடன் நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள இடங்களில் மேட்டு நிலங்களிலே சிறு போகத்தில் மிகையப் பயிரிடப்படுகின்றது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளிலே யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மிகையப் பயிர்ச்செய்கையின் புள்ளிவிபரங்கள் வருமாறு:

ஆண்டு	உற்பத்தி (அந்தர்)	ஏக்கர்
1966 — 1967	3192	1891
1967 — 1968	20600	3432
1968 — 1969	23331	3333
1969 — 1970 (இலக்கு)	20560	3505

யாழ்ப்பாணம் சின்ன வெங்காயத்திற்குப் பெயர் போனது. இவ்வகையின் 10 மாத தேவைகளை அது பூர்த்தி செய்கிறது. சின்ன வெங்காயத்தின் உத்தரவாத விலை மாதாந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எல்லோரும் ஒரே காலத்தில் பயிரிடாதிருப்

பதற்குத் தூண்டுதலும் வெங்காயத்தினைப் பேணி வைத்து, வெங்காயத்தட்டுப்பாடு ஏற்படும்போது அரசாங்கத்திற்கு விற்பதற்கு ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடனேயும் இத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. விலைகளின் விபரம் வருமாறு:

ஆளவரி:	1 அந்:	ரூ.
பெப்ரவரி	"	3472
மார்ச்	"	3136
ஏப்ரல்	"	2576
மே, ஜூன்	"	28
ஜூலை	"	3136
ஆகஸ்ட்	"	2240
செப்டம்பர்	"	2576
அக்டோபர்	"	2912
நவம்பர், டிசம்பர்	"	3236
		3472

தமிழை நாம்.....

[5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

பாரதியார். எனவே தமிழ் தெரியாத வெளிநாட்டார் தமிழின் பாரம்பரியங்களை அறிய வேண்டும் என்பதற்காகவே உலகமொழியான ஆங்கிலத்தில் ஆராய்ச்சிகள் நடாத்தப்படுகின்றன. தமிழ் தெரியாத மேல் நாட்டறிஞர்கள் ஆங்கிலம் மூலம் தமிழின் வரலாறு பற்றி அறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சமூகமளிக்க வசதியாகவும் அங்குள்ள பத்திரிகைகளும் பல்வகைக் கழகங்களும் தமிழ் பற்றியும், தமிழாராய்ச்சி பற்றியும் சிந்தனை செய்வதற்குத் தூண்டும் விதமாகவே அடுத்த தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு நடைபெறும்போது நடாத்தப்பட்ட

சிறந்த நீதி இலக்கியங்களும், பக்தி இலக்கியங்களும் தமிழிலேதான் அதிகம் இருக்கின்றன. ஜேர்மன் தத்துவத்தின் மொழி, பிரான்ஸ் துதின் மொழி, ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி, தமிழ் பக்தியின் மொழி, தமிழில் பக்தியால் உருகிப்பாடுவது போல் வேறு எம்மொழியிலும் பாடமுடியாது.

சிலப்பதிகாரம் தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காட்டும் ஒப்பற்ற காவியம். இக்காவியத்தில் தமிழ்க்கலைகளின் சிறப்புக்கள் விளக்கப்படுகின்றன. இன்று எத்தனையோ தமிழ்க்கலைகள் ததும்பும் பண்டைய கோவில்களும் சிற்பங்களும் விளங்குகின்றன. இக்கலைச் செல்வங்கள் பற்றியெல்லாம் நாம் தமிழ் ஆராய்ச்சி மூலம் காப்பாற்றுவதிடீயால் எகிப்தின் நிலையை அடைய நேரும்.

(முற்றொடர்)

வயல் வளம் பெருக்க

ஏற்றுமதிக்கு உதவும் ஆராய்ச்சி

தொழிற்சாலைகளுக்கும், ஏற்றுமதிக்கும் தேவைப்படுகிற பண்ப்பயிர்களின் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சிகளுக்கு இன்று நாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. "சுஜாதா" என்ற பருத்தி ரகம் இன்று நல்ல தரமுடைய பஞ்சு தரக்கூடிய தாயிருக்கிறது. உயர்ந்த ரக ரொட்டியும், பிஸ்கட்டும் செய்வதற்கு ஏற்றதான கோதுமை

வழிகாட்டும் நிலையங்கள்

ரகங்களை உற்பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஏற்றுமதிக்குப் பயன்படக் கூடிய சில உயர்ந்த ரக நெல், மக்காச்சோளம் முதலியனவும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

பட்ட மேற்படிப்பு

இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் விவசாயத்துறையில் பட்ட மேற்படிப்புக்கும், பயிற்சிக்கும் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழக மாண்புக் குழுவானது இந்த நிலையத்தை ஒரு பல்கலைக் கழகமாகவும் இயங்க 1958-ம் ஆண்டில் அங்கீகரித்தது. அது முதல் சுமார் ஆயிரத்து இருநூறு மாணவர்கள் இங்கு எம். எஸ். ஸி., டாக்டர் முதலான பட்டங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

விவசாய விஸ்தரிப்பு

டில்லியைச் சுற்றியுள்ள

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இரு போகங்களிலும் வெங்காயம் பயிர்ச்செய்கை

விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. விபரங்கள் வருமாறு:

போகம்	ஏக்கர்	உற்பத்தி	உத்தரவாத விலைத்திட்டக் கொள்வனவு
பெ போகம் 1966-67	2839	24100 (அந்.)	202584
" 1967-68	3604	252280	184005
" 1968-69	3594½	323505	223584
சி. போகம் 1967	3019	229440	197009
" 1968	3371	310000	211418
" 1969	3519	281520	227439

J. M. சபார்த்தன்

மேலதிக அரசாங்க அதிபர், யாழ்ப்பாணம்

முன்பு மலைநாட்டில் குறிப்பாக நுவரெலியா மாவட்டத்திலும், பதுளை மாவட்டத்திலும் தான் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்பட்டது. 1964/65 ல் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் முதன் முறையாக பயிரிடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு 15 ஏக்கரில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்பட்டது. 1965/66 ல் 70 ஏக்கரில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்பட்டு உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின் கீழ் ஏறக்குறைய 3500 அந்தர் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. 1966/67 ல்

129 ஏக்கரில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்பட்டு 7980 அந்தர் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. உருளைக்கிழங்கு இறக்குமதி தடைசெய்யப்பட்டதும் விலைக்கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டதும் உருளைக்கிழங்குப் பயிர் செய்கைக்கு பெரும் தூண்டுதலாய் அமைந்தன. உருளைக்கிழங்கின் சில்லறை விலை இரூ 1-20 ஆக உயர்ந்தது. வழக்கமாக புகையிலை பயிரிடப்பட்ட நிலங்களிலே உருளைக்கிழங்கைப் பயிரிட கமக்காரர் முனைந்தனர். புள்ளி விபரங்கள் வருமாறு:

ஆண்டு	ஏக்கர்	உற்பத்தி (அந்தர்)
1967—68	489	46944
1968—69	1296½	155520
1969—70 (இலக்கு)	1300	156000

(வளரும்)

கூட்டுறவு மூலமே பொருளாதார வளர்ச்சி

பொருளாதாரத்தைக் கூட்டுறவு மூலமே வளர்க்கமுடியும் என கயிலை வன்னியன் ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் பண்ட

சாலைத் திறப்பு விழாவில் வலுனியா மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சமாச்சத்தலைவர் திரு. இ. வ. வில்வராசா பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் பேசுகையில் இச்சங்கத்தின் உற்சாகமான இளம் நிருவாகத்தின் ஊக்கம் தனக்கு பெருமையளிப்பதாகக் கூறியதுடன் வலுனியா மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சமாச்சக்கட்டிடத்தைப் பூர்த்தி செய்து முடிப்பதற்குச் சகல ப. நோ. கூ. சங்கங்களும் ஆதரவளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளார்.

வலுனியா தெற்கு தமிழ்ப் பிரிவுக் காரியாதிகாரி திரு. K. மகாதேவா கூட்டுறவுக்கொடியை ஏற்றிவைத்தார். வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் குத்துவிளக்கேற்றி பண்டசாலையைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றுகையில் மக்களிடையே கூட்டுறவை எவ்வாறு வளர்க்கலாம் என்பதுபற்றி விளக்கினார்.

வலிகாமம் மேற்கு

ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாச்சம் சங்காணை

சிக்கனமான செலவில்:

★ உணவு

★ உடை

★ வீட்டின் தேவைகள்

★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.

"சென்றிக்" சீனியர் யூனியர் பம்புகள்.

"அல்கன்" " " "

"ஆல்ஸ்சிலி" " " "

"வில்லோ" பம்புகள் " " "

"சென்றிக்" எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்

தொலைபேசி: 525 மாணிப்பாய். சங்காணை.

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.